

Yeah ah yeah

Nevim jak shrnout mezi řádky vlastní život
a od mala si prolítávám světem jako pilot
A i když se furt držím u země mám hlavu v oblacích
Říká se že kdo nevlastní sny tak se tu potácí
Nakonec pak postrácí touhy hledat cíl
Vím že když ho nenajdu tak aspoň sečtu počet mil
A zvednu váhu kil co mi zbyly nic ale nemá takovou váhu jak to pro co jsme žili
A je potřeba selít zážitky nezamykat do vily škudlit milióny
ze kterejch se časem stane pyrit
Je to vidět na vočích těch co nesou puget kytek na hroby pro ty co nechali s amotný v boji
Jsme na bitevním poli každéj sám
A přesto ve skupinkách stavíme svůj vlastní chrám
Kam nesem vize srdce kam ty můžeš vstoupit
Je to interiér nás co podpíráme jak sloupy
(Je to interiér nás co podpíráme jak sloupy)

Ah

Tento život som si nevybral, svet si vybral mňa,
není čas vymýšľať, jak by mi bolo keby som bol synom ministra,
mohol som sa narodiť v Afrike a mať prísny hlad,
mám bystrý zrak, som v pohode jak Macko Pú,
rozprávam ľuďom príbehy, oni počúvajú,
chcú počuť viac, byť bližšie, vedieť všetko
však keď mi nedajú nič nevidzím svetlo.

Jou tieklo, mi krvou čisté peklo je to všetko v hlave
a nezamecem to metlou
mám dosť battlov, svet je naruby jak backroll
vidím náckov se psom ukazovať "West Coast!",
bez slov som si ustlal v hlave na zajtrajšky
myšlienky mi z nej tahajú chemické nátačky,
chcem ľudí milovať a žiť s nimi, no rád odolám
v poslednej dobe žijem v interiéri a doslova... (Ouu shiiiiit...)

IDEA:

vyrůstal jsem jinde
než kde teď vyrůstá můj charakter
kde žije moje ego
co mě nabíjí jak adaptér
4 stěny mezi nima mozek, srdce, penis
hlasy občas mluví za tebe jak Lenin
tady jsem budoval i shazoval
dělal obsah i obal
vymyslel, zmačkal, vrátil zpět
pak se s tím vyrovnal
příprava je dlouhá jako rakovina, realita sirová
zavaž mi oči, trefím na všechny místa
ty tomu říkáš blázen, já tomu říkám výzva
opouštím byt abych naplnil ty čísla
co denně vidím do noci na monitoru pískat
1000 liků a žádná nová kapela
1000 niků na nohách, ale žádná cesta na pera
1000 miků na stagi a žádná ozvěna

ze stolu mířím do postele v mojim interiéru spát

PAULIE:

rozsvícená lampa, noční byt jdu se vypsát
i přestože dál ztrácím barvu jako fixa
a sedím nad designem, videem a grafikou
pracovní deska je můj prostor, zavšivenej kout
v galerii impresí visím do rámu na zdi
pak padám jako sníh na ohořelou kapli tvý mysli
a chci se vypsát, všechno co v sobě mám
občas se ztrácím jako význam
a kdo se v tom pak vyznat má když se nevyznám sám
oči dokořán a stejně po dně pátrám
po pravdách a lidech co ještě nezkameněli v citech
a ve svejch světech maluju vize po zdech
a proto hledám chvíle co mě zvednou o kus vejš
mezi hyenama, křivotou a hejnem Gejš
snažím se rozlišit, mít roj priorit žádná kamufláž život pod kůží jak linory
t
život pod kůží jak linoryt

by MrsKaulitz